

Gebeten

Rasmus Dahqvist

 Boek | Nederlands

Uitgegeven door Pamac in 2012

Als een jongen (16, ik-figuur) door zijn vaders schuld maanden in het ziekenhuis moet doorbrengen, veranderen de verhoudingen tussen de gezinsleden dramatisch. De ontmoeting met de Zweedse Dahl biedt perspectieven. Vanaf ca. 15 jaar.

 Voeg toe aan selectie

Meer dan 16 keer in
Vlaamse bibliotheken

ZOEK IN JOUW BUURT

Meer van deze auteur

> [Rasmus Dahqvist](#)

Meer over dit onderwerp

> [Antwerpen](#)

> [Culturele identiteit](#)

Meer in dit genre

> [Romans](#)

Recensie

Leeswolf

NBD Biblion

Gebeten van Rasmus Dahqvist is een korte novelle over Andreas, een jongen van zestien uit Antwerpen die moeite heeft met de wereld om hem heen. Dat zit bij hem ergens diep vanbinnen, want hij heeft het altijd al moeilijk gehad met onder meer zijn ouders, die hij verachtelijk vindt en met wie hij niets te maken wil hebben. Ze roken als schoorstenen en zijn moddervet: positief is de mening van Andreas nooit geweest. Maar het is vooral een auto-ongeluk dat bepalend is voor zijn moeite om nadien uit zijn cocon te komen. Op een dag haalt zijn vader hem op van school en rijdt met hoge snelheid tegen een verlichtingspaal. De gevolgen voor Andreas zijn niet van de poes: een jaar lang revalideert hij in het ziekenhuis en de vele operaties laten [\[lees meer\]](#) een overvloed aan littekens achter op zijn lichaam. Daardoor wordt Andreas nog geslotener. Hij creëert zijn eigen plekje op het dak van het huis waar zijn ouders wonen, waar hij zichzelf kan zijn. Hij wordt verplicht om psychologische begeleiding te volgen, maar dat is niet bepaald een succes. De psychologe noemt hij 'de heks', en de hele oefening is niet meer dan bezigheidstherapie (en een inkomen voor de psychologe, die daar heel tevreden mee is). Op school vindt hij troost in de lessen tekenen en geschiedenis, maar niet iedereen is overtuigd van zijn talent. Toch komt hij zo in contact met Lena, die hij vraagt om voor hem te poseren. Vervolgens weet hij het niet meer: hij zou wel verder willen gaan, maar dat durft hij niet, dus blijft hij op een veilige afstand. De enige die mogelijk tot hem kan doordringen is Dahl, een Zweedse jongen die hij maar half begrijpt maar die hem wel weet te raken. Samen zoeken ze naar een manier om Andreas te kunnen laten leven met zichzelf en zijn littekens.

Dit is een ontwikkelingsverhaal waarin de tienerjaren van Andreas, zo al moeilijk genoeg, worden gecompliceerd door de gevolgen van het auto-ongeluk. Het verhaal is bijzonder sober geschreven, zonder franjes, vanuit het gezichtspunt van Andreas. In die zin is het allicht meer een impressie dan een verhaal. Het idee voor het verhaal is prima, de uitwerking is wat magertjes gebleven. Ook het magische element van de Zweedse jongen kan niet erg overtuigen. Wat wel goed zit, is de inleving in het hoofdpersonage. Het is alsof de zestienjarige Andreas het allemaal zelf heeft geschreven. Een prima identificatie met de hoofdfiguur is dus mogelijk, en als dit beter was uitgewerkt was dit boek een topper geweest. [Bart Van der Bruggen]

Copyright (c) Vlabin-VBC, 2012, Bron: <http://www.deleeswolf.be>

[verberg tekst](#)